

[home](#)[theaterrecensies](#)[archieff](#)[blog](#)[links](#)[over](#)[contact](#)

Schwalbe zit vol energie

zoeken...

ZOEK

Laatste Berichten

[Op eigen kracht - Schwalbe](#)[Spaar ze - Schwalbe](#)[Joost Rekveld - #43.2](#)[Answer me - Dood Paard](#)[Rosto in Turansureishon - Joachim Robbrecht](#)

'Op eigen kracht' van Schwalbe door Judith Blankenberg. Gezien: zaterdag 12 februari in de Rotterdamse Schouwburg. (foto's: Stephan van Hesteren)

Dit weekend presenteerde Schwalbe zich in de Rotterdamse Schouwburg. Twee voorstellingen markeerden het begin van een samenwerking met Productiehuis Rotterdam, de plek waar jonge makers kunnen werken aan een eigen signatuur. Schwalbe speelt op eigen kracht is een goede kennismaking met Schwalbe. Eén handeling maakt duidelijk dat de groep niet alleen nadenkt, maar heel fysiek de eigen grenzen opzoekt. In een nagesprek over de beweegredenen en noodzaak van energiebesparing werd de voorstelling in een maatschappelijk kader geplaatst.

Theatercollectief Schwalbe bestaat uit 9 jonge spelers/makers. Onder leiding van Lotte van den Berg speelden ze hun afstudeervoorstelling 'Spaar ze', een onderzoek naar de dynamiek van een groep. De gevonden lichamelijke speelstijl hebben ze verder uitgediept in Schwalbe speelt op eigen kracht. Neem dat 'speelt op eigen kracht' letterlijk. Zonder de fysieke inspanning van de spelers was er niets te zien.

Het principe van de voorstelling is heel simpel. Er zijn toeschouwers die komen kijken naar acteurs. Daar is licht voor nodig, anders zijn de acteurs niet te zien. Om een lamp te laten branden is energie nodig. Deze energie moet opgewekt worden, dat doen de acteurs zelf. Acht hometrainers zijn aangesloten op de lamp die begint te branden zodra de acteurs beginnen te fietsen. Deze situatie blijft bestaan tot het einde van de voorstelling. Het is een noodzakelijke maar tegelijk een zinloze handeling. Het dient geen ander doel dan de acteurs gedurende de voorstelling zichtbaar te laten zijn.

De voorstelling roept genoeg vragen op. Bovendien zijn er minieme en grotere verschillen te ontdekken tussen de acteurs. Voor de toeschouwers is het dan ook één grote denk- en kijkoefening. Toch krijgen de toeschouwers niet veel aangereikt. Er is ruimte voor vele interpretaties, waardoor de voorstelling iets vrijblijvends krijgt.

In het nagesprek wordt de voorstelling ingebed in de problematiek rondom de opwarming van de aarde. Overal dringt deze problematiek nu door, niet in de laatste plaats door Europese wetgeving en de jaarlijks terugkerende Klimaatop. Ook culturele instellingen willen zich nu inzetten voor een lagere CO2-uitstoot en theatermakers hergebruiken materiaal om verspilling tegen te gaan. Floor van Leeuwen, één van de makers van Schwalbe, vertelt dat gedurende het maakproces de noodzaak om het niet alleen over energie te hebben, maar juist lichamelijk te tonen steeds groter werd. Bovendien wilden ze wel vragen oproepen, maar geen moralistische antwoorden geven. In die opzet is Schwalbe geslaagd. De radicale keus om dit in zijn meest basale vorm te doen getuigt van durf. Schwalbe speelt op eigen kracht is daarmee een proeve van een eigenzinnig theatercollectief waarvan de leden hun eigen lichaam als enige instrument in de strijd gooien om een bepaalde gedachte vorm te geven. Ze doen dat zonder enig voorbehoud en zolang hun energie strekt. Ze vragen daarmee veel van hun toeschouwers, die niet anders kunnen doen dan kijken en zelf nadenken.

Bert Determan, Sarah Moeremans, Floor van Leeuwen en Annemie Vanackere in het nagesprek bij 'Op eigen kracht' van Schwalbe

Judith Blankenberg

speellijst op www.schwalbe.nu
